

Dosar nr. 3ra-1018/21

2-19143557-01-3ra-04102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Străistaru împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoane terțe Xxx și Procuratura Generală, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel înaintată de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă:

La 04 septembrie 2019, Victoria Străistaru a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Xxx, privind anularea actului administrativ.

La 12 iunie 2020, reclamanta Victoria Străistaru a depus cerere de chemare în judecată concretizată, în motivarea căreia a indicat că, la 13 septembrie 2016, de către SUP a IP Botanica municipiul Chișinău a fost începută cauza penală nr. xxx, conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

A menționat că temei de pornire a urmăririi penale au servit materialele acumulate în baza plângerii Xxx privind pretinsele acțiuni ilegale ale soțului ei, și anume, pentru faptul că, la 24 august 2016, Xxx, aflându-se în fața blocului locativ din municipiul Chișinău, bulevardul Xxxxxx, a lovit-o în regiunea xxx, provocându-i dureri fizice.

A indicat reclamanta că, la 30 ianuarie 2019, activând ca procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, a emis ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a învinutului Xxx și clasarea procesului penal în cauza penală nr. xxx. Ordonanța a fost emisă în conformitate cu prevederile articolelor 275 pct. 3), 284 alin. (2) pct. 2) și 286 din Codul de procedură penală, adică fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Temei pentru emiterea ordonanței a servit raportul de expertiză judiciară nr. xxx din xxx, în rezultatul căruia s-a stabilit că leziunile prezente pe corpul părții vătămate Xxx se califică ca vătămare corporală neînsemnată. În conformitate cu prevederile art. 201/1 alin. (1) Cod penal, reiese că infracțiunea de violență în familie

are două modalități de consumare, materială și formală. În cazul descris, pentru survenirea răspunderii penale pentru aplicarea violenței în privința unui membru de familie, adică pentru fapta prevăzută de art. 201/1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, sunt obligatorii urmările prejudiciabile sub formă de vătămare corporală ușoară. În acest sens, obiectul acțiunii principale în prezenta cauză penală, prevăzut de art. 201/1 alin. (1) din Codul penal, după modificările operate prin intrarea în vigoare a Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, nu mai întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Reclamanta a remarcat că ordonanța emisă, fiind contestată la procurorul ierarhic superior în ordinea prevederilor art. 299/1 Cod de procedură penală, a fost menținută.

În rezultatul contestării în instanța de judecată în ordinea prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin încheierea din 28 iunie 2019 a judecătorului de instrucție, ordonanțele emise au fost anulate, cu reluarea procesului penal. Temei pentru emiterea unei asemenea soluții a servit faptul că organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile în vederea constatării tuturor circumstanțelor, precum și că nu a înlăturat divergențele dintre rapoartele de expertiză, nu a atras atenție asupra rezultatelor expertizei psihiatrico-psihologice și nu a audiat toți martorii.

Victoria Străistaru a explicat că martori oculari ai evenimentului nu au fost. Ulterior, la fața locului sosind poliția și ambulanța, însă audierea acelor persoane, nu va confirma sau infirma prezența laturii obiective a infracțiunii în cauză, or, aceasta depinde în exclusivitate de rezultatele expertizei medico-legale. În ceea ce ține de rezultatele expertizei psihiatrico-psihologice, a menționat că partea vătămată Xxx a refuzat să participe la efectuarea unei asemenea expertize pe parcursul urmăririi penale.

A mai indicat că, în cadrul cauzei penale au fost dispuse 2 expertize judiciare medico-legale, nr. xxx din 27 septembrie 2016, în rezultatul căreia s-a constatat că părții vătămate Xxx i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare și nr. xxx din xxx, în rezultatul căreia s-a constatat că părții vătămate Xxx i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate. În conformitate cu principiul *in dubio pro reo*, s-a dispus scoaterea învinuitului de sub urmărire penală, or, în cazul unui dubiu, s-a dat preferință situației mai favorabile învinuitului, raționamente pe care se bazează și Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Relatând cronologia evenimentelor, ulterior, Xxx a depus o plângere către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, prin care a solicitat constatarea discriminării pe criteriu de sex în accesul la justiție și protecție egală în fața legii, invocând că la examinarea plângerii depuse procurorul a emis o ordonanță ilegală, bazată pe o investigație superficială, iar probele din dosar nu au fost apreciate la justa lor valoare.

Prin decizia din 29 iulie 2019, emisă în cauza nr. 100/19, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a decis că faptele constatate reprezintă discriminare pe criteriu de sex în realizarea dreptului la protecție egală din partea legii.

Reclamanta a apreciat decizia Consiliului pe marginea prezentei spețe, ca fiind una ilegală, nefiind clar în baza căror criterii s-a constatat faptul discriminării. Or, ordonanța a fost emisă în conformitate cu principiul prezumției nevinovăției.

A accentuat asupra punctului 5.6 din decizia contestată, în care Consiliul a menționat că procurorul a reținut incidentul ca reacție de apărare, nu și violență în familie.

A apreciat că acest raționament trezește dubii referitor la examinarea minuțioasă de către membrii Consiliului a conținutului ordonanței. Or, temei pentru emiterea acesteia, nu au servit prevederile art. 36 din Codul penal, care prevede legitima apărare, ci prevederile art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, și anume, lipsa laturii obiective a infracțiunii de violență în familie.

Totodată, în calitate de argument, la punctul 5.7., Consiliul indică că autoritățile nu i-au acordat protecție de la violența din partea soțului. Acest raționament nu poate fi pus la baza unei decizii, or, de către Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, conform încheierii din 08 septembrie 2016, a fost dispusă respingerea cererii Xxx către Xxx cu privire la eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie, ca neîntemeiată, respectiv, punerea acestei decizii în constatarea discriminării din partea procurorului, nu este opozabilă. Instanța de judecată și-a motivat soluția prin faptul că, inițiatorul conflictului a fost Xxx, și că anume Xxx prima a aplicat violență fizică asupra lui Xxx, după care a urmat reacția acestuia în apărare. Astfel, din conținutul încheierii, reiese că în ședința de judecată Xxx a declarat și a recunoscut faptul că dânsa prima, „l-a atins” pe Xxx cu umbrela, instinctiv, peste umăr. Instanța de judecată însă, a apreciat critic declarația ultimei, precum că doar „l-a atins” cu umbrela pe Xxx, or, probele dosarului stabileau de fapt starea de lucruri, și anume că conform raportului de constatare medico-legală nr. xxx din 24 august 2016 rezultă că Xxx i-a cauzat lui Xxx excoriații la nivelul gâtului.

Obiecții au fost formulate de reclamantă și cu privire la conținutul punctului 5.8., în care s-a menționat despre atitudinile stereotipice a reclamantei, fără a fi dat cel puțin un exemplu. Acest fapt reclamanta îl considera dubios inclusiv și din motivul că procurorul pe cazul dat, de asemenea, este femeie. Consiliul din motive necunoscute a considerat discriminare a părții vătămate, doar faptul că este o femeie și a neglijat total principiile pe care se bazează dreptul procesual penal.

Totodată, a indicat că Consiliul, constatând pretinsele neajunsuri ale procurorului și organului de urmărire penală, și-a arogat atribuțiile unui judecător de instrucție. Ilegal a efectuat controlul judiciar asupra ordonanței din 30 ianuarie 2019 de scoatere de sub urmărire penală a lui Xxx și clasarea cauzei penale, dând în mod indirect, indicații procurorului asupra modului în care urmează să aprecieze probele, asupra acțiunilor de urmărire penală ce urmează a fi efectuate.

În atare circumstanțe, reclamanta a recomandat de a aprecia critic declarațiile petiționarei Xxx asupra prezenței unor acțiuni discriminatorii în decizia de clasare a procesului penal.

Prin prisma celor invocate, reclamanta considera decizia Consiliului pe marginea speței, ca fiind ilegală, deoarece reprezintă o imixtiune în urmărirea penală, fiind contrară legii și adoptată cu încălcarea gravă a competenței materiale a Consiliului.

A solicitat anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, în cauza 100/19 din 29 iulie 2019, ca fiind ilegală.

Prin încheierea din 28 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în proces, în calitate de terță persoană a fost atrasă Procuratura Generală.

Prin hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Victoria Străistaru a fost admisă. S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 29 iulie 2019, în cauza nr. 100/19.

La 21 iulie 2020, Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a declarat apel împotriva hotărârii din 17 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 89-90).

La 30 septembrie 2020, avocatul Andriuța Violeta, în interesele apelantei Xxx, a expediat în adresa Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin intermediul oficiului poștal, cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept, trimiterea poștală fiind readresată de prima instanță și înregistrată la Curtea de Apel Chișinău, la 23 octombrie 2020 (f.d. 122-129).

Prin încheierea din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, a fost declarat inadmisibil apelul depus de avocatul Andriuța Violeta, în interesele apelantei Xxx, împotriva hotărârii din 17 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 142-143).

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că potrivit art. 124 din Constituția Republicii Moldova, (1) Procuratura este o instituție publică autonomă în cadrul autorității judecătorești, ce contribuie la înfăptuirea justiției, apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei, societății și statului prin intermediul procedurilor penale și al altor proceduri prevăzute de lege. (2) Atribuțiile Procuraturii sânt exercitate de procurori. (3) Competențele, modul de organizare și funcționare a Procuraturii se stabilesc prin lege. Iar conform art. 2 din Legea nr. 3/2016, procurorul este persoana cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și este numit în această funcție în modul prevăzut de prezenta lege.

Totodată, a relevat și prevederile art. 313 Cod de procedură penală, potrivit căruia plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege. Persoanele indicate în alin. (1) sunt în drept de a ataca judecătorului de instrucție: 2) ordonanțele privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală; 3) alte acțiuni care afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanei. (5) Judecătorul de instrucție, considerând plîngerea întemeiată, adoptă o încheiere prin care obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului sau ale persoanei juridice și, după caz, declară nulitatea actului sau acțiunii procesuale atacate. Constatînd că actele sau acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile sau libertățile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, judecătorul de instrucție pronunță o încheiere despre respingerea plîngerii înaintate. Copia de pe încheiere se expediază persoanei care a depus plîngerea și procurorului.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele cauzei, instanța de apel a apreciat corectă concluzie primei instanțe că actul administrativ individual defavorabil contestat – decizia din 29 iulie 2019 a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, în cauza nr. 100/19, a fost emisă cu încălcarea legislației în vigoare, fiind întrunite temeiurile de anulare a acesteia. Or, de fapt, prin decizia din 29 iulie 2019, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a criticat acțiunile procurorului întreprinse în exercitarea atribuțiilor de serviciu. De către Consiliu nu s-a ținut cont de faptul că verificarea legalității acțiunilor procurorului în cadrul efectuării urmăririi penale ține de competența judecătorului de instrucție, dar nu a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

Instanța de apel a considerat că plângerea formulată de Xxx în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, urmează a fi apreciată ca un simplul dezacord al petiționarei cu Ordonanța procurorului de scoatere a învinuitului de sub urmărire penală a persoanei.

Instanța ierarhic inferioară a apreciat critic argumentul apelului că acțiunile procurorului la caz au fost examinate prin prisma Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012 și nu prin prisma legislației procesual penale. Or, din actul administrativ contestat rezultă că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității indirect a efectuat controlul asupra actelor emise de procuror în cadrul urmăririi penale. Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în actul contestat a dat apreciere ordonanței din 30 ianuarie 2019 a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Victoria Străistaru, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Xxx, a apreciat sub aspectul pertinentei probele acumulate în cadrul urmăririi penale și s-a expus asupra anchetei incomplete prin faptul neadministrării unor probe de către organul de urmărire penală.

La 16 iunie 2021, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.199).

Decizia motivată a fost recepționată de Consiliul, la 15 septembrie 2021 (f.d.204).

La 13 octombrie 2021, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs motivat (f.d.213-215).

În susținerea cererii de recurs, Consiliul a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în cererea de apel.

Referitor la decizia atacată, a menționat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, fapt care a generat concluziile nefondate cu privire la necesitatea anulării deciziei nr. 100/19 din 29 iulie 2019. La fel, prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Consiliul a notat că nu a dat apreciere pertinentei probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și nu s-a expus asupra mersului anchetei. Consiliul nu a verificat legalitatea ordonanțelor de scoatere de sub urmărire penală, nu a solicitat anularea și nici reluarea urmăririi penale, nu a solicitat efectuarea cărorva acțiuni procesual-penale. Consiliul s-a pronunțat asupra atitudinii organului de urmărire penală la examinarea unei plângeri penale cu privire la violența în familie depusă de o femeie, or organul de drept urma să depună o diligență corespunzătoare la aflarea adevărului. Consiliul a apreciat că felul în care s-a efectuat investigarea plângerii, nu i-a lăsat nici o șansă

petiționării de a obține protecție împotriva agresorului, fapt ce i-a cauzat un sentiment de discriminare în realizarea dreptului de a beneficia de protecție egală din partea legii. Rolul procurorului este de a investiga eficient și a scoate la iveală toate circumstanțele incidentului, pentru a asigura protecția efectivă a drepturilor persoanelor. Situația constatată de către Consiliul indică anume asupra acestor circumstanțe - anchetă viciată de prejudecăți. În aceste circumstanțe, Consiliul consideră nejustificare concluziile primei instanțe precum că, Consiliul a desfășurat activitatea de urmărire penală sau controlul judiciar asupra acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale, ceea ce nu-i intră în aria de competență.

Consiliul și-a manifestat dezacordul cu concluzia instanței de apel în ce privește lipsa competenței de a examina acțiunile de discriminare în realizarea drepturilor procedurale, or acțiunile procurorului de caz au fost examinate prin prisma Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121/2012 și nu prin prisma legislației procesual-penale.

Ținând cont de cele menționate, Consiliul solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Străistaru către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, terț Xxx și Procuratura Generală cu privire la anularea deciziei nr. 100/19 din 29 iulie 2019, să fie respinsă integral.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2021. La 16 iunie 2021, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 15 septembrie 2021 (f.d.204), iar la 13 octombrie 2021 a fost depus recurs motivat (f.d.213-2015). Astfel, recursul depus la 16 iunie 2021 și motivarea recursului prezentată la 13 octombrie 2021, sunt în termen.

La 05 noiembrie 2021, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 13 ianuarie 2022, Victoria Străistaru a depus referință prin care a indicat că recursul înaintat de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității este neîntemeiat și solicită respingerea acestuia cu menținerea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, în raport cu materialele cauzei și argumentele din referința depusă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale

procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron